

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVIII. Iac. Sadoletvs S.R.E. Cardin. Antonio Florebello suo, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

nullum genus incommodi reperiri posse, quo ego non vixi.
 Quod si in eam me expectationem Morta literis suis non videret
 aliquid certe noui consilij capere potui. Nunc eò res est debeat
 vt nec Roma exendi, nec (quod peius est) remanendi ratio
 iam proponatur. Adhesse tu saltem, minus multum profectum
 boraremus. Hæc nò eò scribo, quòd te his meis angustis alio
 pacto mederi posse confidam: nam si id per te fieri potuisset, et
 iam planè factum) sed ne hoc quoq; ad summum metrorum
 datur, mihi deesse, qui cum liberè omnia communicem, ac cum
 mecum colloquar. In quo tuam aliquot iam dierum cessationem
 egre ferrem, ni Sadoleti patri tui valetudo, cui tamen me
 esse intelleximus, eius omnem causam sustineret. Nam literarum
 stras ad te non proferri qui putem, cum eas semper in facili
 cum consiciam, qui à tuis Cardinali ipsi inscriptus, tabellariis
 vos perferendus datur? Quòd si olim rescribendi aliqua tibi
 occasio obrulerit: sciro, te nobis satis non esse facturum, nisi
 epistolas quodam quasi cumulo addito, ponderosiores efficeret
 quòd nos scilicet de Regum congressu, deque pacis conditio
 bus (modò inter eos conueniat) certiores facias, idque
 ne nos omnino abfuisse videamur. Hæc ego scribam nono
 Iulij maximo imbri, ac Ioue tonante: vtinam etiam appo
 bante: quo quidem tempore si rectè itineris illorum tempus
 disposuimus, rem satis calere arbitrabamur. Non nihil tamen de
 vobis adhuc suspensio animo eramus: nec dum satis confidere
 poteramus, vtrum vos profectos pro certo haberemus, an potius
 alicubi istorum locorum concedisse, ob patri imbecillitatem
 arbitraremur. Quapropter cum primum poteris, hic quoque scri
 pulus nobis tuis literis eximendus erit. Vale, & me ama. Roma.

XVIII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDIN.
 Antonio Florebello suo, S. P. D.

ET prius epistolam tuam libenter legeram, & post orationem
 tua huc ad nos allata mirificè eius sum lectione delectatus.
 Est enim ornate atque amplè scripta, reque ipsam mihi ante oculos
 constituit: cuius ego ingenium & copiam admodum semper
 probaui. Pauca sanè quædam adnotaui in ea, quæ haud magis
 momenti sunt. De quibus mandaui Paulo, vt certiorum te hære
 ret. Nunc mi Antoni, quando eos curtus cepisti, qui ad summam
 laudem deducere te possunt: perge porro atque enitere, vt spes
 nostra de te indies fiat credior, magnumque ex te accedat nostræ
 communi patriæ ornamentum. Non eges tu quidem horratibus
 ne: sed tamen amor meus non patitur à me præmitti, ne hoc
 officium

quidem: vt te horret & admoneam, vt instare atque v-
p-
gloriam ne cesses. Ego ita fauco tibi, vt filio: ita in
acquirere, vt illis me quoque existimem ornari.
vt hoc animo fueris, vt & meam & tuam vicem tibi conan-
elaborandum esse putes: non dubito, quin ad summū
hanc facultatis sis peruenturus. Vale. Ex hortis no-
III. Non. Junij, M.D. XXXVI.

XIX.

IAC. SADOLET. S.R.E. CARDINALIS
Antonio Florebello suo, S.P.D.

Proximis diebus dedi ad optimum virum
Nicolaum Nicolaum patrem tuum mea manu scriptas literas,
illius cupiditatem illi meam tui reditus ad nos, nō mediocrem
magnopereq; cum hortabar, vt is quamprimū
huiusmodi voluntate faceret certiorē. Quae literae
perlatæ sint, ignoro: nullum enim à te ad eas ad-
res ipsa, & tempus meum po-
aut alicuius tui similis,
opera, fide, industriaq; vehementer egeo:
quā meo iure fidentiū atq; amatiū, quā te ipsum
ad nutū nobis parati, quem
tamen inueniremus. Ac ne mirere,
tam incitata & vehemens nata sit:
studij, a-
summa cum fidelitate & diligentia præst-
labore, & in omni genere excellenti virtute
nobis à nobis aequiore animo
huius enim Pro-
non ita multum esse iam nobiscū:
operam posthac nauare nobis posse.
virtutis vehementer lætor, &
ita se gerit, vt
& prudentia, & aequitatis
nostræ familie dignitatem reddat illustriorem:
mearum rerum priuararum non sentire incom-
vilitatemque non
Quapropter cogor alium quempiam sufficere in
qui & mearum cogitationum particeps, & fortu-
Eum ego te esse opto, mi Antoni, & præ-
Tu enim solus, aut certe optimè omnium, &
nostrum hoc lenite, & sarcire incommodum tua
Dd 2 præcipi